

τὸ λόγῳ τὸ πνεῦμα . οὐ ξυγγενώμενον , ἀλλ' ἐκπορευόμενον καὶ
 ζωὸν καὶ σαρκωτὸν . ἀλλ' εἴτε τὸ πᾶν πρὸς τὴν εἰσὸς
 τὸς εἶναι φανερὸν , ἀξιώθελον γὰρ τὸ θεῖον καὶ ἀχρημάτιστον ,
 οὐτε τὸν λόγον ἕλκον ὡς ἀέρα χερόμενον . ἀλλ' ἀνόσιον λόγον
 καὶ ἐνυπόστατον πνεῦμα . καὶ ἐν τῷ πρὸς θεωρήματα καὶ καθ' ἑαυτὰ
 ποιούμενα . ξυνημεμένα τε καὶ διηρημεμένα . τῶ μὲν ταῦτα τῆς
 φύσεως , ἠνωμένα . τῆ δὲ τῆς ἰδιοτήτων διαφορῆς , καὶ καθ' ἑαυ-
 τὰ νοούμενα . εἰ δὲ τὸν λόγον ἐπιτέτον καθ' ἑαυτὴν τῆς ὑπάρξεως
 τοίνδε , εἶπατον καὶ ἡμῖν σφῶς ἰσχυρότερον , τὸν λόγον τῆς τῶν
 ἀφενήλου ὑπάρξεως , πῶς εἶναι ἔκτερον τὸν αἰτιον . τὸτο γὰρ
 δὴ παντελῶς ἀπορον . καὶ μόνη τῆς πίστεως γε χαρητὸν . τὸ μὲν γὰρ
 ἐξ αἰτίας γενέσθαι τὴν γενήσθαι ἢ κτερον , δέξαιτο ἀν' ἑαυτῶν
 ὁ λογισμὸς . τὸ δὲ εἶναι τι ἄτερ αἰτίας , εἰδὲς προσίεται λο-
 γισμὸς , εἰ μὴ ἀρα φανερὴ τῆς ποιήσεως τὸ ἐχέττον . ταῦτα
 λέγοντες , πεθεύωσαν ὑμᾶς τῶν θεῶν ἰσχυρῶν καὶ φιλοσόφων
 οἱ λόγοι , μάλλον δ' οἱ νόμοι τε καὶ θεσμοὶ , ὅψετοῦ ἀποθέσθαι
 τὸν φόρον τῆς εὐπολήσεως , μολύβδου τε , καὶ μετάλλων ψηφί-
 κων πάντων περιβριθέσεων . ἴνατε ὅσον ἐλλήνων
 καὶ ῥωμαίων τὸ μέσον , τὰ εἰς ἴσασαν φιλοσοφίαν . ἐξέστητε
 τῆς υποθέσεως , εἴτε ἢς ὑμᾶς οἱ σφῆς καλέλιπον καὶ οἱ πρὸ-
 γονοί ; ὑπέστητε σαλιν αἰτοῖς , τὸ κατὰ εὐρῆσι εἶναι
 λόγον , τὰς ἐπιστήμας ἀπάσας πρὸς φιλοσοφίαν αὐτεῖν .
 τίς γὰρ δὴ σφῶς τῆς ἀλλῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τῆς λόγων αὐτεῖν , τῶν
 πάλαι καὶ σφῶπαλαι ῥωμαίων καὶ εἰς ἡμᾶς , φερεαύδου γε
 τῆς τυρίου , σφῶτατόρου γε τῆς μνησάχου , καὶ θάλεω τῆς
 μακροῦ σοφώτερος . τῆς δημοκρίτου τῶν δαμασίου-
 πῶς καὶ ξενοφάνους τῆς ὀρθομένους , καὶ σαρμενίδου τῆς
 σφῆτος . τίς μελίσσας τοῦ ἰθαλένου , καὶ ἐπικέρου
 τῆς νεοκλείου , καὶ ἠρακλείου τῆς βλοσώνος . τίς ἀντὶ
 30. ἀνέου καὶ διοτένου καὶ οἰνομάου τῆς κωνίαν . τίς ἐμ-

Erasmus Schmid ῥωμαίων
emendavit.

De Genesibus Evgeb. Chron.